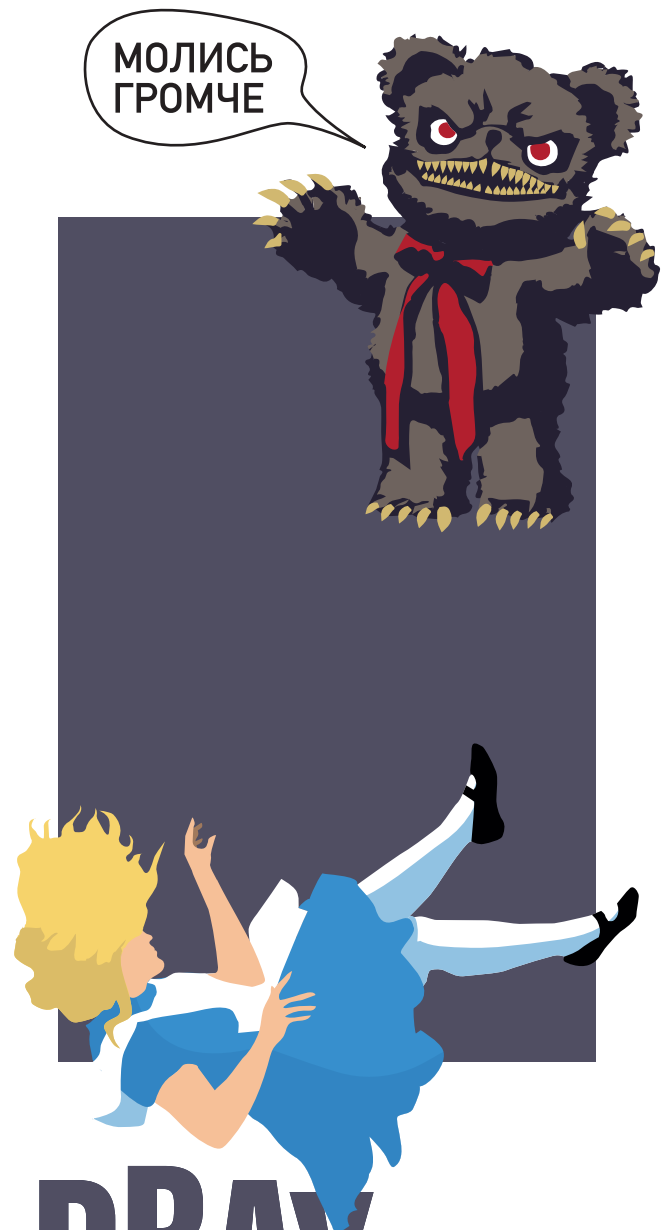

J A U
U Ž M
7 5

Divadelní fakulta

Premiere
19 June 2022 at 15.00

BIG REHEARSAL ROOM
(6th floor),
Theatre Orlí Street, Orlí 19,
602 00 Brno

PRAY LOUDER

The theatre project by the Ukrainian students of the short-term study programmes at the Theatre Faculty of the Janáček Academy of Performing Arts (JAMU).

PRAY LOUDER

The performance is reflecting the current situation of Ukrainian students. Creative process was based on their ideas, feelings and dreams. Important tool to explore topics was physical and collective improvisation. It also became a part of the performance.

Created by

Kateryna Antonova
Anastasiia Dudaryk
Anastasiia Fedyk
Kyrylo Kuklenko
Volodymyr Postupnyi
Tamara Skorobohatko
Vladyslav Solodun
Nikolietta Svidzinska
Yelyzaveta Sytnychenko
Maria Tatarynova

Stage Design, Costumes, Production

Collective

Light Design

Jiří Müller

Pedagogical Supervision

Adéla Kratochvilová
Dalibor Buš
Adam Mašura
Pavol Seriš

Photo & Video

Students from the Audiovisual Media and Theatre Department

Graphic Design

Jan Pohořelický

„An abnormal reaction to an abnormal situation is normal behavior.“ Viktor E. Frankl

A young girl named Alice is falling through a deep rabbit hole, she is just ten feet tall. Everything around seems like a dream. Everything is so strange and familiar at the same time...

According to some theories dreams may have the function to erase impressions that were not fully worked up, and ideas that were not fully developed during the day. In dreams material is either suppressed or deepened and included into memory...

„If there is meaning in life at all, then there must be meaning in suffering.“ Viktor E. Frankl

Based on real stories, dreams, Ukrainian modern poetry by Serhiy Zhadan and Iryna Vysokolian-Bielaiia, the soviet play "Valentin & Valentina" by Mikhail Roshchin, and personal actor's monologues.

АВТОР: СЕРГІЙ ЖАДАН

Візьми лише найважливіше. Візьми листи.
Візьми лише те, що зможеш сама нести.
Візьми рушники та ікони, візьми срібні ножі,
візьми дерев'яні розп'яття, золочені муляжі...

Ми ніколи більше не повернемося сюди.
Ми ніколи більше не побачимо наші міста.
Візьми листи. Всі. До останнього злого листа.

Нам ніколи не повернутись до наших нічних крамниць.
Нам ніколи не пити з сухих криниць.
Нам ніколи більше не бачити знайомих облич.
Ми з тобою біженці. Нам з тобою бігти крізь ніч.

Нам з тобою бігти вздовж соняшникових полів.
Нам з тобою тікати від псів, спати поміж волів.
Нам збирати воду в долоні, чекаючи в таборах,
дратувати драконів на бойових прапорах.

Друзі не вернуться, і ти не прийдеш назад.
Не буде задимлених кухонь, не буде звичних посад,
не буде сонного світла серед нічних осель,
не буде зелених долин і замських пустель.

Буде розмазане сонце за плацкартним вікном.
Буде холерна яма, залита вапном.
Буде криваве взуття на жіночих ногах,
вимучені вартові в прикордонних снігах,

підстрелений листоноша з порожнім мішком,
підвішений за ребро священик із бжурним смішком,
цвинтарна тиша, гамір комендатур,
списки загиблих, друковані без коректур,

такі безкінечні, що навіть часу не стає
шукати в них щоранку ім'я своє.

VERŠE: SERGEJ ŽADAN

Возьмите jen to nejdůležitější. Возьмите dopisy.
Возьмите jen to, co sami unesete.
Возьмите ručníky a ikony, возьмите stříbrné nože,
Возьмите dřevěné kříže, pozlacené sošky...

Мы už se sem nikdy nevrátíme.
Мы už naše města nikdy neuvidíme.
Возьмите dopisy. Всеchny. Аž do posledního nemilého psaní.

Никды се невр'атіме до наших ноčních кр'амů.
Никды už се ненап'іме з vyschlých pump.
Никды víc неспат'іме známé tváře.
Vy a já jsme uprchlíci. Prcháme společně celou noc.

Vy a já běžíme přes slunečnicová pole.
Vy a já utíkáme před psy, abychom spali mezi dobyt看em.
Nabíráme vodu do dlaně, čekáme v táborech,
Abychom dráždili draky na bitevních vlajkách.

Přátelé se nevrátí a vy se nevrátíte.
Небудоу zakouřeně kuchyně, небудоу obvyklá posezení,
Небудоу ospalá světla mezi nočními příbytky,
Небудоу zelená údolí a předměstské stepy.

Bude rozmazané slunce za oknem vlaku.
Буде холерová jáma, zasypaná váпnem.
Будоу zkrvavené boty na ženských nohách.
Vyčerpaní strážci v pohraničních sněhových pláních,

Zastřelený listonoš s prázdnou taškou,
За жебра visící kněz s bezstarostným úsměvem,
Hřbitovní ticho, hluk na velitelství,
Seznamy mrtvých, tištěné bez korektur,

Tak nekonečné, že ani není čas
Hledat v nich každý den svoje jméno.